

Ne prodajajte domnevno zdravo kuretino iz okuženih kurnikov živo drugam, ker se tako bolezen prenese in okuži še zdrave okoliše.

Slučaje kužnih bolezni pri perutnini je naznaniti pristojni oblasti, ki ukrene vse potrebno in da točna navodila za razkuženje.

Druge, manj nevarne perutninske bolezni so ozdravljive.

Nahod dobijo kokoši od prehlada. Žival kiha, tolče z glavo po tleh sem in tja, iz nosnic se cedi sluzasta tekočina. Nahod preneha, če držimo živali v gorkem, suhem kurniku, kjer ni prepiha.

Pika se napravi na koncu jezika. — Vzrok je pretopla mehka hrana. Namazati je treba jezik z oljem ter pokladati pravilno hrano.

Ozebljina se prikaže na roži, bradi, zaušnicah in nogah. Vzrok je ostra zima in vlažni hlev. Ozebljino zdravimo z obkladki s svinčeno vodo in mazanjem z borvazelinom. Kokoške, katerim je vsled ozebljine odpadla roža ali brada, opitamo in zakoljemo, ker popusti jo v nosnosti in jih torej ni vredno držati dalje. Obvarujemo kuretino pred ozebljenjem s tem, da jo v hudem mrazu, posebno v sneženem metežu, držimo v suhem hlevu, noge, brado, rožo in zaušnici pa ji namažemo z mastjo ali oljem.

Hrastave apnene noge povzroči neki zajedavec. Z mlačno milnico, maznim milom ali petrolejem namažemo noge, nakar previdno odločimo hraste. Zatem namažemo noge s kreolinovo raztopino (s kurjim perom ali čopičem). Čez 24 ur namažemo noge z vazelinom, karbolovo mažo ali peru-balzomom. To vse pa opravimo najbolje večer, ker ima žival ponoči mir.

Drisko dobi perutnina od prehlada. Proti tej bolezni je dobro pokladati kuhan riž, kuhano proseno ali ovseno kašo.

Zaprte pride od neprave hrane. Pomaga olje, katerega vlijemo po eno malo žličko v kljun.

Trdo golšo (krof) povzroči preobilna hrana. Tako trdo golšo je treba prav previdno premečkati, v kljun pa vlijemo žličko ricinovega olja, ali damo za oreh masti.

Napihnjena mehka golša nastane vsled kipeče (skisane) hrane in preobilne hladne vode. Odpravimo to bolezen, če damo živali malo žličko vode, kateri primešamo malenkost (za prosno zrno) salicila (dobi se v lekarni in drogeriji).

Rane, nastale vsled vreza na črepinjah, vbodi od bodeče žice ali kljuna, izmijemo s čisto mlačno vodo, nato pa namažemo z arniko. Na močno krvaveče rane napravimo obvezo z vato. Ranjeno kožo ali brado je namazati z oljem.

Pri omotičnosti vsled vročine pomagamo s tem, da polijemo na glavo živali hladne vode ter držimo žival par dni pri pičlejši hrani. Dobro je dati malo ricinovega olja.

Šibke (slabe) noge, vsled katerih kokoške rade posedajo, so posledice slabe krme. Ker je žival podrejena ter slabokrvna, ji pokladamo dobro močno hrano, n. pr. pšenične otrobe, ovseni zdrob (šrot), zmlete kosti (kostna moka), ribjo moko i. dr.

Misanje kokoši zahteva pozornost go spodinje. Predvsem je kokoši varovati pred prehladom. Potrebna je močna hrana, ribja moka ter laneno seme, da zamore perje hitro dorasti.

Kokoške imajo včasih to slabo lastnost, da pijejo jajca. Tega jih odvadi mo, če napolnimo izpihnjeno jajčno lupino z gorčico (ženofom), ter to jajce položimo v gnezdo. Ko kokoš okusi grenkoto gorčice, se ji vdrugeč ne bo de ljubilo, jajce naključvati.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 7. februarja so pripeljali špeharji na 98 vozeh 313 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 10 do 24 Din, špeh 14 do 16, Krompir 9.75 do 1.50, čebula 2. Pšenica 2, ječ-

men 1.25 do 1.50, oves 1.25 do 1.50, koruza 1.50 do 1.75, ajda 1.50, ajdovo pšeno 4.50 do 5, proso 2.50, fižol 2 do 2.50. Kokoš 35 do 55, piščanci 45 do 85, puran 70 do 100. Česen 15, Jabolka 3.50 do 12, suhe slive 10 do 12. Mleko 2 do 3, smetana 12 do 14, surovo maslo 32 do 36, jajca 0.90 do 1.25, med 12 do 20 Din.

Mariborski svinjski sejem. Na svinjski sejem dne 6. februarja je bilo pripeljanih samo 87 svinj. Cene so bile sledeče: mladi prašiči 7—9 tednov stari komad 150—200 Din, 3 do 4 mesece stari 250—300 Din, 5—7 mesecev stari 490—550 Din, 8—10 mesecev stari 600—700 Din, 1 leto stari 900—1100 Din, 1 kg žive teže 8—6 Din, 1 kd mrtve teže 10—12 Din. Prodanih je bilo 31 svinj.

Knjige.

Gremo v Korotan. Čitanka o Koroški za mladino. — V spomin na desetletnico plebiscita na Koroškem je izdala Slomškova družba v Ljubljani knjižico za mladino o Koroški. Knjižica obsega popis slovenskega dela Koroške, njen zgodovinski pregled, popis slavni koroških Slovencev, razne koroške pravljice in pripovedke, črtice iz življenja na Koroškem, slike o bojih za Koroško, narodne koroške pesmi in uganke. Knjiga je za mladino zelo posrečno sestavljena in jo bo mladina gotovo rada čitala. Opremljena je z lepimi slikami in ilustracijami. Dobro bo knjiga služila zlasti pri pouku zemljepisa, zgodovine in narodnega jezika. Zato ne bo smela manjkati v nobeni šolarski in učiteljski knjižnici. Stane 20 Din in se naroča v Cirilovi tiskarni v Mariboru.

*

Obsodba je bila izvršena

Koncem leta 1890 je doživel krmilar jadrnice »Celestial Empire« v indijskem mestu Rangoon to le, kakor je pri povedoval sam:

»Popoldne sem zapustil ladjo in se podal po mestu Rangoon, da si ogledam trgovine. Med pohajkovanjem sem srečal našega mornarja Jima, ki je bil rodom Irec, neverjetno velik ter močan liki slon. Na jadrnici se ga je

Januš Golec: 7

Guzaj.

Zavedal se je tudi, da bodo šla od uboja na njivi v Št. Jurju na njegov račun vsa tolovajstva, ki se bodo dogodila daleč na okrog. Če bo že krivec vsem hudobijam in nepoštenostim, se je moral tudi nekoliko oddolžiti za te oddolžitve in v to svrhu je potreboval več ter do zadnjega izdihljaja zanesljivih pomagačev. Je že imel svoj svet tovarišev ter somišljenikov, katere je organiziral z živo besedo od moža do moža. Ta organizacija se je morala čutiti ter zavedati, da je celota, kateri načeljuje brezpogojno čez imetje, življenje ter smrt on po človeški hudobiji med razbojnike in tolovaje natirani Franc Guzaj.

Nekaj dni pred sv. Florijanom je obiskal vse najzvestejše in jim zaukazal udeležbo pri florjanjevanju pred vzhodom solca na 687 m visokem

vrhu Rudenca, ki se dviga nad enakoimenovanim in gosto pogozdenim grebenom med župnijo Olimje in Loko pod Žusmom. V teh gozdovih je bilo čisto varno. Le tu in tam je stopal po teh malodane tedaj nedostopnih šumah kak lovec, gozdar ali ogijar, orožnik še gotovo nikdar ne! Tukaj je hotel videti zbrano svojo četo, da se jej predstavi kot glavar in jej razgrne načrte za bližnjo bodočnost. Ni se motil in varal Guzaj v svojih upih. Ko je stopil on na Florijanovo na Rudenški vrh, je plapolal tamkaj že mogočen ogenj, ki je osvitljeval obraze lepega števila mož, ki so tvorili stebre njegove organizacije. Hušnili so pokoncu, ko je stopil med nje glavar, ki je stisnil vsakemu roko in jim velel sestiti. Najprej nekoliko zabave in potem dolžnostni del florjanjevanja. Že za prvo proslavo so se guzajci dobro založili z vsem potrebnim za vzdrževanje dobre volje. Starejši možje so pekli na ražnjih prolenke, mlajši so donášali dračja in iztakali iz steklenic v velike lončene pinte vino ter slivovko. Od kod so priromali ti božji darovi na sicer prvič tako

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskanice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

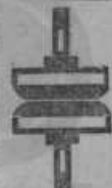
Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Čekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

vse balo, ker je bil nagle jeze, pretepač in cela njegova preteklost je bila zavita v sumljivo negotovost.

Po sestanku sva šla nekaj časa molče eden poleg drugega in prišla venkaj v mestno okolico. Po poti med polji se sva znašla naenkrat pred parku podobnim vrtom, ki je bil izredno lep. Zrak je bil prenapolnjen od dišečega cvetja, ne da bi prav znala, sva se zgubila v vrt indijskega svetišča, ki se imenuje »Shone-Dayon-pagoda«.

Ob koncu drevoreda iz banan sva zagledala tempelj, kojega z zlatimi ploščami krita streha je svetlikala čarobno v solnčni svetlobi.

Občudovanje me je prevzelo, ko sem zrl pred seboj večtisočletno stavbo.

Jim si je nadeval brez ganutja pipo in rekel: »To le streho bi jaz razkril, če bi le bil uverjen, da je iz čistega zlata.«

Ni počakal na moj odgovor, odpahnil je težka, izrezljana vrata, ki so vodila v notrajnost svetišča in rekel: »Oglejva si notrajne skrivnosti nekoliko natančneje in bolj od blizu.« Nekoliko sem se obotavljal, pa Jim je stopal kar brez strahu naprej ter sem mu sledil iz bojazni pred očitkom, da sem strahopetnež.

V templju.

Skrivnosten mrak je prevladoval v notrajnosti svetišča in me navdajal s strahom.

Naenkrat je Jim obstal. Pred nama je bila udolbina, v kateri je kraljeval na oltarnem podstavku kip iz zlata. Ne znam, katero izmed indijskih božanstev je predstavljal; a še danes vidim lesketajoči se rubin, ki je bil udelan na sredino čela kipa kakor blesteče se oko. Po kratkem ogledu je odprl Jim nož, odluščil z njim dragoceni kamen in ga vtaknil v žep.

Za trenutek me je pretresel zločin in le težko sem ga posvaril: »Za božjo voljo, Jim, kaj pa počenjaš?«

»Naprej«, se je odrezal, »pazi, da jo odkuriva!«

Zdelo se mi je, kakor bi bil slišal iz daljave gromenje.

Kolena so se mi šibila od vznemirjenja. Le s težavo sem sledil Jimu. Na pobegu sva malodane tekla. Parkrat sem zadel z glavo ob kamenite ogle hodnikov. Edina misel, ki se mi je podila po glavi, je bila: Venkaj na solnce, v svobodo!

Udarila mi je na uho Jimova kletvica, ki me je poučila, da je rop odkrit in naju preganjajo.

Jim se je zagnal z vso močjo v vrata, skozi katera sva ustopila; zapahi niso popustili kljub pritisku.

»Nazaj!« je zarohnel. »Poiskati morava kak drug izhod!«

Potisnil me je ob stran in zavil v stranski hodnik. Sledil sem mu koj za petami; ko sva brzela dobrih 100 korakov naprej, sva se ustavila pred visokim zidom.

Ko sva se obrnila, da bi se lotila iskanja nadaljnega izhoda, so se pojavili pred nama 4 oboroženi tempeljski stražniki.

Jim se je postavil, kakor bi iskal pomoči ter varstva, tik mene, čeravno je bil mnogo — mnogo močnejši nego jaz.

»Sedaj je konec«, se mi je zablislilo v glavi. Brez usmiljenja sva bila izročena maščevalnim Indijcem. In najhujše je še bilo to, da nobeden od tovarišev na ladji niti slutiti ne bo mogel, v kako past sva bila zašla.

V očigled premoči bi bil vsak odpor zaman. Kljub temu sem se čudil, da se je pustil goljatski Jim od straže brez odpora odvesti.

Tirali so naju skozi nebrot temnih soban, kojih bogastvo je spominjalo na pravljice iz »Tisoč in ena noč«.

Slednjič je potrkal eden od stražnikov na težka vrata, ki so se odprla kar sama od sebe z bliskovito naglico. Stopili smo v nizko dvorano, ki je bila čarobno bogato okrašena in napolnjena z mamljivo duhtečim vonjem.

Pred sednikom.

Na sredini dvorane je sedel star svečenik ter zasadil svoje temne oči v naju.

Par minut — dozdevale so se mi več

nost, je vladala popolna tišina. Nato je začel starec v slabi angleščini: »Kateri izmed vaju je oropal boga ter onečastil svetišče?«

Jim je stopil korak naprej in izpovedal: »Ne vem o nikakem ropu! Zahtevam kot angleški državljani, da se me pusti na svobodo! Ako je moj tovariš tu le ropar in tat, to vendar mene nič ne briga!« je zaklical z največjim ogorčenjem.

Jimova nesramnost me je razljutila in sem se branil z glasno pripombo: »Preiščite oba, se bo že izkazalo, kateri je ropar rubina!«

Svečenik je pokimal in dal straži znamenje, naj preišče najine žepa.

V mojem žepu na suknji so dobili dragocenost! Ves obupan sem pogledal okrog, a v Jimovih očeh sem čital — škodoželjni posmeh!

Sedaj mi je še le postalo jasno, zakaj se je bil pri aretaciji postavil tik mene.

V zavesti, da mi gre za glavo, sem izkričal ugovor: »Pri vsem, kar mi je sveto, prisegam, da nisem tat! Moj tovariš je izluščil z nožem dragocenost in jo utihotapil v moj žep. Nedolžen sem, kakor zna to Bog!«

Svečenik me je hotel prebosti s svojim pogledom. Počasi se je preselilo njegovo oko z mene na Jima. Čital je nekaj časa z njegovega obraza in se je nato globoko zamislil prekrižanih rok.

Naposled je dvignil glavo in govoril, kakor bi klesal v kamen: »Gospod, ti si imel dragocenost v žepu in trdiš, da nisi tat. Eden od vaju je lažnjivec in 100krat hujši je njegov zločin. Lahko bi vaju pustil usmrčiti oba; vendar naj ne trpi nedolžni za krivega. Onečaseno je, kar je ugrabil eden od vaju. Radi tega naj obdrži dragocenost!«

Nisem se prav zavedal, kaj se je godilo z menoj. Nehote sem pogledal v Jima, iz kojega oči sem čital groznjo: »Gorje ti, ako bi se branil, mi izročiti rubin!«

Svečenik je namignil enemu izmed tempeljskih služabnikov in ta mu je prinesel lepo izdelano leseno šatuljo.

Vsak mesec

Din 13'

bo plačal vsak kdor hoče brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo izhajali vsak mesec en velezanimiv zvezek

po Din 13'

Naročajte

v Tiskarni sv. Cirila, Maribor, Koroška 5

številno obiskani vrh, ni povpraševal nikdo. Požirki žganja so pripravili pot po grlu in v železnicu za okusno svinjsko pečenko in vino iz Tinskih goric. Ko sta bila utolažena glad ter jeza, so položili glavni zaupniki (vsak iz odkazane mu okoliša) pred glavarja izza zadnje razdelitve naropano gotovino in izkupiček za pokradeno blago. Znali so dobro, da je pribita na utajitev plena neizogibna smrt; spoštovali so pa tudi glavarja, ki je razdeljeval pravično in obdržal zase le toliko, kolikor je bilo neobhodno potrebno za skupne namene in oborožitev. Razdelitev denarja je bila določena čisto za konec proslave. Treba je bilo poklicati v spomin važnejše doživljaje posameznih članov izza najnovejše dobe. Ugotovili so, da so se posrečili doslej brez izsleditve ali kake izgube vsi ropi ter tatvine. Po zagotovilih zaupnikov se še ljudem niti sanja ne o guzajcih, vsega ponočnega zla je okrivljen Hrvat. Guzaj sam je naglasil, da je bil on prvi, ki je bil prisiljen preliti človeško kri, kar je bilo znano skoro vsem. Smešil je vpričo

zbranih žandarje, ki vedno vohajo za njim povsod, le tamkaj ne, kjer je v resnici. O njegovem skoro stalnem bivališču niti ne slutijo. Pač pa treba podčrtati, da je odprta z ubojem na njivi v Št. Jurju sled za njim, kar dokazuje razpis nagrade na njegovo glavo. Ker se bodo množili ropi ter tatvine, si bo oblast kljub zatelebanosti na jasnem, da Guzaj ni sam, ampak ima pomočnike, ki se pojavljajo ob istem času na več mestih. Od sedaj zanaprej je treba večje čuječnosti, molčečnosti ter zavesti skupnosti. Morebitne ranjence je treba za vsako ceno odnesti seboj. Ob času pohodov ne sme imeti nikdo seboj kakega lističa, ki bi ga lahko izdal. Ako bi bil kateri res tolikanj nesrečen ali nepreviden, da bi ga zasačili, ne sme izdati nikogar, kakor se je zavezal vsak prostovoljno z najsvetejšo prisego. Spopadov in pobojev se treba ogibati, ker kri je najbolj zanesljiv ovadah. Bog varuj, da bi stegnili kateri roko po imetju siromašnejšega človeka! Dovolj je kmečkih oderuških pijavk, ki imajo za zglavje vreče denarja, gospode in onih pod

»Gospod!« duhovnikove oči so brale iz dna moje duše »v tej le škatli, ki ti jo podarim, je orožna dragocenost in rabsodba! Slobodno se odstranita oba.«

Vzel sem nad vse pričakovanje velikodušni dar. Poslovala sva se s spoštljivim in globokim priklonom.

Eden od stražnikov naju je odpeljal iz sodne dvorane.

Strašna obsodba.

Čudne misli so se mi pódile po glavi, ko sva stopala skozi mračne hodnike. Svečnikove besede: »In rabsodba!« so se mi dozdevale posebno skrivnostne ter pomenljive. Zakaj mi je podaril rubin? Kak pomen bi naj imel dar? Mogoče pomenja posest dragulja nesrečo? Mene vendar ne bo oplazila nesreča, saj sem bil nedolžen?

Iz daljave so posvetili solnčni žarki in že sva bila na prostem. Brez slovesa se je odstranil indijski spremljevalec in so se zapahnila za njim vrata svetlišča.

Molčala sva nekaj časa na povratku proti morju.

»Daj mi šatuljo!« se je zadril naenkrat Jim zapovedujoče.

Stisnil sem podarjeni mi zaklad tesneje k sebi: »Duhovnik mi ga je podaril«, sem se branil.

»Škatlo sem!«

Nekaj v njegovem hreščečem glasu me je svarilo, in že sem tudi zapazil, kako je iskal nož.

»Na, vzemi«, sem kriknil ogorčeno, »predno postaneš še morilec!«

Resnično, častitljivi mož me je bil nevarno obdaroval.

Jim je pograbil ponujeno šatuljo, jo je hotel odpreti, pa je bila zaklenjena.

Med proklinjanjem je začel vrtati po škatli z nožem. Naenkrat je nekaj škrtnilo, pokrov je frknil po koncu in iz notrajnosti je blisknila kvišku glava male — črne kače.

Z obupnim krikom je izpustil Jim šatuljo. Bilo je že prepozno; kača ga je že bila pčila v roko . . .

Kakor za prikaznijo sem gledal za blestečim rubinom, ki se je izkotalil iz

škatle ter torkljal po pobočju v morje. In slednjič: Irec Jim se je valjal v nepopisnih bolečinah po tleh in izdihnil v par minutah vsled pika najbolj strupene indijske kače.

Obsodba starega svečenika je bila izvršena naglo in sigurno!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Mladinski odsek našega Kmetškega bralnega društva vprizori na pustno nedeljo dne 15. t. m. v društveni dvorani lepo ljudsko igro s petjem štiridejanke »Ražmarin«. Igra je polna lepih prizorov, resnih in šaljevih. Fonž, naš najboljši igralec komičnih vlog, vas bo v vlogi Petelinčka hitro spravil v razigrano voljo in v pravo pustno razpoloženje. Med odmori igra naš mladi novoustanovljeni tamburaški zbor. Škoda bi bilo, ako si igre ne bi ogledali domačini in sosedje. Začetek je točno ob 3. uri popoldne.

Sv. Benedikt v Slov. gor. V nedeljo dne 15. februarja, popoldne po večernicah, priredi dekleška zveza našega Bralnega društva predstavo poučne in ganljive igre »Roka božja«. Domačini in sosedje, na veselo svidenje!

Št. Janž na Dravskem polju. Na Svečnico je priredilo Prosvetno društvo materinski dan. Igralci so vprizorili dramo »Roza Jelodvorska«. Videlo se je, da so se vsi potrudili, kolikor so se pač mogli. Marsikateremu gledalcu so se solze iskrale v obeh. Resno pohvalo zaslužijo vsi, vendar pa naj omenimo gospodični Aniko in Mico, ki sta prav dobro nastopili. Morda pač tudi zato, ker sta tudi drugače simpatični. Obisk je bil obilen. Prihodnja prireditve se vrši najbrž na Jožefovo. Ob tej priliki upamo, da bode prinesel »Ilustrirani Slovenec« slike o našem delovanju.

Ptuj. Prosvetno društvo v Ptujju je že večkrat priredilo zanimava gostovanja mariborskih študentov, ki so že dvakrat nastopili v Ptujju s svojimi zanimivimi igrami. Tako bodo prišli tudi dne 15. februarja in zaigrali v ptujškem gledališču pod okriljem Prosvetnega društva ob 15. uri Ghéonovi igri »Parada o hudičevem mostu« in »Igra o pohlepem mesarju«. Igraj, ki vsebujeta mnogo šaljevih

slik in prizorov, bosta gotovo ugajali. Kdor je že videl igrati mariborske študente, bode gotovo prišel, posebno ker bo to njihovo zadnje gostovanje v tej sezoni. Oskrbite si vstopnice v predprođaji v knjigarni Tiskovnega društva. Cene: sedeži Din 10, 8 in 6, stojišča 3 Din. Pridite!

Kapela pri Slat. Radencih. Na pustno nedeljo dne 15. februarja bi se še gotovo rad vsak malo zabaval in razvedril, ker se kmalu nato začne resni postni čas. Kdor se hoče ta dan pošteno nasmejati in razveseliti, je prijazen povabljen popoldne ob petih v zdraviliško restavracijo gospoda Maršika v Radencih, kjer priredi kapelsko izobraževalno društvo prav fletno veseloigro kar s tremi porokami, da bo pri eni ali drugi gostiji vsak lahko prišel zraven. Potom tega poročila ste vsi prav prijazno povabljeni, posebej se ne bo vabilo. Torej na veselo svidenje!

Velika Nedelja. Za predpust bo nudilo tukajšnje Prosvetno društvo Velikonedelčanom za mali denar veliko zabavo, ko bo na pustno nedeljo popoldne po večernicah v svoji dvorani vprizorilo šaloigro: »Divji in nedeljski lovci.«

Središča. Ljudski oder v Središču vprizori v nedeljo dne 15. februarja v Društvenem domu veseloigro v treh dejanjih »Poslednji mož«.

Konjice. Katoliško izobraževalno društvo v Konjicah priredi na pustno nedeljo dne 15. februarja ob pol osmih zvečer v Katoliškem domu šaloigro »Teta na konju«. Po predstavi se vrši družabna zabava s pevske, orkestralni mi točkami in raznimi šaljevimi kupleti. Prijatelji poštene zabave uljudno vabljeni!

Polzela. Igra, katero vprizorijo naši diletantje v dvorani gospe Cizej dne 15. februarja ob treh popoldne, obeta v vsakem oziru zadovoljiti občinstvo. Zato se udeležite prireditve v čim obilnejšem številu. Ozadje in nekaj kulis je v ta namen na novo preslikal slikar gospod Vipotnik. Med odmori in po igri sodeluje društveni tamburaški zbor. Začetek bo točen! Vstopnina 10, 7 in 4 Din. Čisti dobiček za društveni dom. Bog živi! — Odbor.

Vojnik. Fantovski odsek Prosvetnega društva priredi na pustno nedeljo dne 15. t. m. Slomškovo proslavo s petjem, govorom in igrico. Pridite vsi, da dostojno proslavimo našega nesmrtnega Slomška. — Priprave za

palcem debelih živinskih prekupcev. Za najbližjo bodočnost se bodo vrgli na prekupčevalce ter sejmarje, v poletnem času so tod okrog od štajerske ter hrvaške strani kar najboljše obiskani sejmi. Pri premožnejših sejmarjih je gotovina sigurna, jo je najlažje skriti, uteči z njo in za denar se dobi vse. Denarni plen tudi najmanj izda roparja ali tatu. Nato jim je še razložil, katere največje sejme bodo posetili, kedo se mora udeležiti pohodov in kje naj počaka tolpa na njegova natančnejša navodila ali morebitne spremembe v načrtu. On bo pri večjih podjetjih povsod pred njimi, v sredini ali koj za petami, da se kak večji napad ne bo izjalovil ali celo ponesrečil. Vsak izmed zbranih je kadilec. Ravno pušenje iz čuka (mala pipica s kratko cevko), ali prav za prav čuk sam bi naj bilo znamenje, po katerem se bodo spoznali odslej med seboj. Tovariš Žunko iz tvornice za kopita v Loki je izstrugal za vsakega tovariša enega čuka. Nikakor niso vsi enake barve. Spodaj pod pakfanastim pokrovcem sta iz svetle kovine utis-

njeni v les začetni veliki črki vsakega posameznega, kakor je to običaj pri vseh boljših in lesenih kmečkih pipah. Pod začetnima črkama je razločno prepoznati guzajca po treh malih zvezdicah, ki svetlikajo iz lesa. Skoro vsak odraščeni moški danes puši. Kaj je bolj priprostega in ne bo zbudilo nobenega prebrisanca v oči, nego potegniti čuka iz žepa, ga nabasati in pričeti pušiti. Ako si zapazil tri zvezdice pri sosedu pušiču, znaš, da si v tovaršiji. To znamenje spoznaja se sme uporabljati le za slučaj, ako dvomiš, če se smeš v družbi komu zaupati ali ne.

Glavni zaupniki so porazdelili na člane resnično izdelane čuke in za tem je sledila prosta zabava, uglajena s pečenko in obilno pijačo.

Solnce je pozdravljalo že s celim obrazom veselo navdušeno družbo, ko je bilo treba misliti na razhod na vse strani. Guzaj je namignil k sebi v krog starejšim koreninam in odštel vsakemu od skupnega plena svoto zanj in za pomagatje njemu zaupnega okoliša. Ko je pomolil kot zadnji pred glavarja obe šaki Boštaletov

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

Maribor, Roroška c. 5

»Pasijon« so v polnem teku. Popolnoma nove kulise je naslikal slikar gospod Vipotnik iz Žalca. Vse stare judovske in rimske obleke si je društvo izposodilo v Ljubljani. »Pasijon« se bo igral trikrat in sicer v soboto dne 21. februarja ob sedmih zvečer, v nedeljo dne 22. februarja in v nedeljo dne 1. marca popoldne ob treh. Ta igra obeta biti res nekaj novega za Vojnik, ker vlada za igro veliko zanimanje tudi v sosednjih župnijah.

Sv. Jurij ob južni žel. Slovensko katoliško prosvetno društvo je vprizorilo že dvakrat igri »Mati in sin« ter spevoigro »Snubačik«. Naša skromna dvorana je bila pri zadnji predstavi docela premajhna. Mnogo ljudi je moralo zapustiti dvorano, ne da bi videli predstave. Zato še na splošno željo ponovi naše Prosvetno društvo zadnjič to predstavo na pustno nedeljo dne 15. februarja v dvorani Katoliškega doma in sicer popoldne po večernicah ob treh. Vidi se, da imamo mi Sentjurčani precej smisla za našo prosveto in bodemo s svojo obilno udeležbo pokazali to tudi še na pustno nedeljo. Ni svidenje v Katoliškem domu!

Smarje pri Jelšah. Na predpustno nedeljo vprizori Prosvetno društvo igro »Stari in mladi«. Prijatelji naše prosvete se vabite posebno zdaj, da se za predpust pošteno razveselimo. Čisti dobiček za bo uporabil za popravilo odra. Prijazno vabljeni tudi iz sosednjih župnij! — Prosvetna knjižnica je odprta vsako nedeljo. Le pridno si izposojajte knjige!

Sv. Vid na Planini. Kdor se želi na pustno nedeljo dne 15. februarja iz srca nasmejati in razvedriti, naj pride popoldne ob treh v našo društveno dvorano, kjer bodo naši vrli igralci vprizorili burko »Težke ribe«. Ker se bo čisti dobiček porabil v dobrodelne namene, zato ste prijatelji poštene zabave prav prijazno povabljeni!

Razvanje pri Mariboru. Dne 19. januarja je imelo naše Gasilno društvo svoj redni občni zbor. Iz poročil načelnika g. Ivana Visočnika, kakor tudi od strani tajnika in blagajnika je bilo razvidno marljivo in neutrudno delova-

nje društva. Občnemu zboru so se tudi priključile volitve odbora in sicer so bili izvoljeni: načelnik Visočnik Ivan, njegov namestnik Onič Matija, poveljnik Colhter Anton, tajnik Lubajšek Herman, blagajnik Kozar Simon, preje Kac Miha star., kateri je izvolitev odklonil, vodja plezalcev Lubajšek Herman, njegov namestnik Visočnik Štefan, vodja brizgalcev Kaloh Franc, njegov namestnik Lebe Slavko. Kot strojnik in šofer Čelofiga Ivan. Zelo težavno je bilo delovanje v minulem letu in sploh v sedanjih časih, ali vsled vzornega vodstva načelnika in marjivega sodelovanja odbora in članstva bo društvo tudi letos delovalo v smislu svojega namena!

Ruša. Naši drvarji na Pohorju so že davno, ko je še kopnel prvi sneg, napovedovali, da prva mila zima ne bo edina, temveč da prava zima še le pride. Sklepali so to po stari skušnj iz raznih znamenj v naravi. In res, prav so imeli. Nebo jim je dalo pretekle dni snega več kakor so ga pričakovali. Zdaj bodo pa že lahko spravljali drva in plohe s Pohorja y dolino.

Gradišče pri Sv. Duhu. Dne 28. januarja t.l. se je poročil v tukajšnji župni cerkvi sv. Duha kmečki fant Anton Rojak s pridno kmečko mladenko Jožefo Ogrin. Vlač. gospod župnik je v primernem nagovoru označil pomen sv. zakona. Ženina so počastili za slovo od samskega stanu njegovi tovariši s tem, da so pri sv. maši svetili. Za starešino sta bila gospod župan Štibler Anton in občinski svetovalec Tacer Ivan. Ob pogledu na srečen novoročen par sta bila oba roditelja od veselja ginjena do solz. Bog naj da srečo in obilno blagoslova!

Razbor pri Slovenjgradcu. Po dolinah je že zgnil sneg, pri nas se pa joče naprej in kar ne more proč, tako se mu je priljubil gorati Razbor. Za naše voznike to ni, oni ne gledajo na mraz, naj škriplje kolikor hoče, samo da gredo lahko sani po ledenem tiru. Zdravi so ti hribovci, zlasti moški, ženske pa že ne več tako, sicer je pa tudi še precej povoljno njihovo zdravstveno stanje. — Mladičiči našega izobraževalnega društva pa so radi na smučeh. Jim gre še precej dobro; če kdo pade, pa se ne zmeni zato. Prav tako, fantje, le korajžo; nedolžna in zdrava zabava brez greha. Za knjižnico ste tudi vneti, pa še na igre ne po-

zabite. — Sv. Uršula je osamljena, pa ne tako, kakor bi si kdo mislil. Gospod poštni upravitelj iz Slovenjgradca se ne ustraši pota tudi v zimskem času ne in skrbi lepo za turistovski dom, ki je res nekaj lepega, vabljivega. Čast temu gospodu, pa tudi vsem drugim članom Planinskega društva, ki gredo gospodu upravitelju na roko! — Otroci se bojiijo, kdaj pride bavbav in kakšen bo, če bo hud, pa ta ne bo tako grd, kakor je bil 5. decembra, da ne bo hud, bodo pa oskrbeli starši, ki bodo po možnosti radi pošiljali deco v šolo, deca pa se bo pridno učila in lepo obnašala; tako pa nihče ne bo šel v koš.

Slovenjgradec. Lepo je storil lastnik tuk. tovarne meril gospod Ivan Mikolič, ki je za letošnjo Novo leto s primerno denarno nagrado nagradil svoje delavce. Na okrog 75 delavcev je razdelil blizu 10.000 Din. Dobilo je 53 delavcev po 50 Din, 6 delavcev po 40 D, 6 delavcev po 70 Din, 4 delavci po 60 Din, 5 delavcev po 100 Din, 1 delavec po 250 Din. 2 uradnika sta prejela po 1500 Din, obratovodja in strojevodja pa sta prejela dvojno plačo. Misli si moramo, kako so bili delavci veseli, ko so prejeli za svoj trud in delo to posnemanja vredno nagrado. Bog daj, da bi ta vzgled rodil zanaprej mnogo posnemovalcev.

Trbonje pri Vuzeu. Kakšen respekt je napravila taksa na samce, se že sedaj vidi. Prav pridno se pripravljajo na zakonski jarem. Kakor se sliši, bodo neveste iz Smartna pri Slovenjgradcu. Kakor je že tukaj navada, se poščejo neveste od daleč. — Popotniki, ki se pripeljejo na postajo Trbonje, se razgledujejo, kje bi bila pot v vas. Najbližja steza nam je zabranjena, katere smo bili vsi vajeni. Sedaj morajo hoditi potniki daleč okrog na vlačne zavore. Najlepšo pot imajo Gortinčani. Nam Trbonjčanom pa je mnogo podaljšana.

Sv. Jurij v Slov. gor. Na Svečnico je bil za ugledno Cafovo rodbino vesel dan: cerkvena blagoslovitev nove hiše, ki je največja v našem kraju. Gospod svetnik je v nagovoru poudaril božje temelje dela v ljubezni, pravčnosti in strahu božjem, na katerih stoji ta hiša in mora stati vsaka krščanska hiša, če hoče uživati božje varstvo in blagoslov. V veselji družbi sorodnikov in sosedov se je nabralo za novo bogoslovje 223 Din.

Ste naročeni na list NEDELJA ?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodilja iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljca« in mične zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Se danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

Franček, je zasadil Guzaj vanj svoj kačji pogled s strašno obdolžitvijo: »Ti si prvi, ki me je nalagal in prikril znatni del plena. Tam in tam si zakopal denar in se upal med nas kot Judež kljub najsvetejši prisegi, da boš vsikdar in povsod odkrit napram glavarju ter tovarišem!« Obdolženi in nahruljeni je prebledel, kolena so mu zašklebetala, jezik se mu je zapletal zaradi smrtnega strahu kakor v pijanosti, niti razumljive besede zagovora ni spravil iz sebe. Vsi so stiskali pesti in grozili škripajoč z zobmi prve-mu lažnjivcu iz njihove srede — da, izdajalcu! »Sami obračunajte z njim po naših postavah!« je zapovedal glavar in se poslovil od razhajajočih se s stiskom roke.

Sodba guzajcev je bila kratka, a strašna! Za roke, noge in vrat so ga privezali k bukvi z zamašenimi usti, da se ni mogel niti ganiti, ter se oddaljili eden za drugim. O ti ubogi Boštale, komaj dobrih 25 let star, bo moral umreti po roparskem brezsrčnem zakonu zaradi nekaj deset goldinariev od lakote nepodpisno strašne smrti.

In ko se bo poslovila duša, bo ostalo truplo ob drevesu, dokler ne bo razpadlo do kosti, ki bodo pričale, da je bil tukaj obsojen na smrt po Guzajevi postavi bogznaj kedo. Končal in segnil bo brez groba žalostnejše ter slabše nego nema zver. Zima smrtno groze je pretresla Boštaleta po celem telesu v zavesti, da se mu bliža počasna zadnja ura brez najmanjšega upa na odpomč. Ko bi ga bili vsaj ustrelili ali pobili, da bi bil mrtev takoj, bi jim bil hvaležen, a sedaj to več nego mučeniško počasno umiranje pri popolnoma zdravem telesu in polni zavesti! Ko bi tudi ne imel zamašenih ust in bi upil iz polnega grla, kedo neki bi ga slišal od tod, ko ni po leta in leta na ure daleč niti enega človeka! To so bile ure peklenških muk in razmišljanj, katere je prebil ob bukvi Franček, prvi Guzajev kaznjene, ki je bil pahnjen v najbolj kruto smrt ob priliki tolovaškega florjanjevanja. Zblaznel bi bil pred smrtjo, da mu niso udarili na uho že bolj na večer od spodaj navzgor proti njegovi smrtni mučilnici bližajoči se koraki.